

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1908

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ Κ Η'.

ΑΡΙΘ. 11

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅσον τὸ ὀθωμαν. κόστος μετρίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν ἐν Κύπρῳ — Ἡ α' Ἐκκλησίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας Πολύτιμοι ὁμολογίαι — Ἡ Βουλγαρικὴ Σύνοδος περὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου — Βουλγαρικαὶ βιαιοπραγίαι — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἐκθέσεις ἐπίσημοι, τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις καὶ ἀφηγήσεις ἐφημερίδων περὶ τῶν ἐν Κύπρῳ γενομένων μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανουπόλεως καὶ Κύπρου κ. Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Κυρηνείας καθιστῶσι γνωστὴν τὴν ἀπόγνωσιν τῶν θρασέως ἀπὸ ὀκταετίας διαιρεσάντων τοὺς ἐκεῖ ὀρθοδόξους, ἐπιβεβαιούσι δ' ἅμα καὶ διαφωτίζουν τὰ πρότερον μὲν τηλεγραφικῶς, εἶτα δὲ καὶ διὰ γραμμάτων ἀγγελλθέντα πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν. Αἱ σκηναί, ὧν ἐγένοντο ἐργάται οἱ περὶ τὸν πανιερ. μητροπολίτην Κιτίου κατὰ τὴν 20 καὶ τὴν 21 φεβρουαρίου λήξαντος, ἀποδεικνύουσιν ὅτι δούλειον ἡμᾶς ἀφείλεν ἀπὸ τῶν λεγομένων ἡγετῶν τῆς κοινῆς ἐν Κύπρῳ γνώμης ἡμῖς τᾶρε-

τῆς, καὶ ὅτι ἀνευλάβεια πρὸς σεπτὰ πρόσωπα, συνέπεια ἐλλείψεως τῶν τῆς ἀνατροφῆς στοιχείων, ἅμα δὲ καὶ ἀστοργία πρὸς τὴν πατρίδα αὐτῶν χαρακτηρίζουσι τοὺς ἐπιδραμόντας τὸ οἶκμα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἀπαιτήσαντας ἀπὸ τοῦ ἐξοχ. ἀρμοστοῦ τὴν ἐκκένωσιν μὲν αὐτοῦ, τὸ κλείσιμον δὲ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ναοῦ, τοὺς τηλεγραφικῶς ἀναγγέλαντας πανταχοῦ τῆς Κύπρου τὴν νίκην, ἣν ἤραντο λοιδορήσαντες καὶ ὑβρίσαντες πᾶν τὸ καθ' ἡμᾶς σεμνὸν καὶ τίμιον.

Δυστυχῶς, ἐν τοιαύταις παραχαῖς εὐρίσκονται καὶ κληρικοὶ, προηγούμενοι καὶ τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν παραχοποιῶν οὔτε δὲ τηλεγράφημα, οὔτε τις τῶν ἐφημερίδων ἠγγείλαν ἡμῖν ὅτι ὁ κληρὸς συνεβούλευσε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τὰ πρέποντα. Ὁ μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Κυρίλλος καὶ ἡ νομίμως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς νήσου διοικοῦσα Σύνοδος προσηνέχθησαν ὡς ἐμπρέπει κληρικοῖς ὀρθοδόξοις. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν πάσαις ταῖς κυπριακαῖς ἐφημερίσι γραφέντων κατεφάνη ὅτι διὰ τῶν πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἐκθέσεων αὐτοῦ ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀγχιάλου ὁ τὴν Μ. τοῦ Χριστοῦ

Ἐκκλησίαν ἐκπροσωπῶν ὑποδεστέραν παρέστησε τὴν εἰκόνα τῶν τελεσθεισῶν ἐν ὀνόματι τῶν «προνομίων καὶ τῶν ἐθίμων» ἀσχημιῶν. Πᾶσαι δ' αἱ ἐφημερίδες τῆς Κύπρου ἔρχονται νὰ μαρτυρήσωσιν ὅτι μετὰ πολλῆς αὐτοῦ θλίψεως, ἀλλὰ κατώτερον τῆς πραγματικότητος, ἐπέστελλεν ἀπὸ 22 φεβρουαρίου «Καὶ οὕτως ἔληξαν αἱ ἀσχημοσύναι τῶν περὶ τὸν Κετίου, ἐνθαρρυνομένων ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου (κ. Φωτίου), ὅστις καὶ ἐξεμυκτήριζε τὴν πρᾶξιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας» πρὸς ἐσπέραν δὲ τῆς χθὲς ἐτόλμησε νὰ προσφωνήσῃ τοὺς ταραχοποιούς, ἐπαινῶν αὐτοὺς διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν θεσμῶν»!

Εὐτυχῶς διὰ τοὺς τόσον ἀφρόνως πολιτευομένους ὑπάρχει καιρὸς ἐργασίας πρὸς σύνταξιν τῶν πραγμάτων τῆς κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ἥς ὑποστηρίζουσι δῆθεν «τὰ θέσμια», ἀνατρεπόμενα νῦν ὑπ' αὐτῶν διὰ νομοσχεδίου, δι' οὗ ἐν συνεργίᾳ μετ' ἄλλοπίστων ζητοῦσι νὰ ἀντικαταστήσωσι τοὺς ἱεροὺς κανόνας. Ἀλλὰ νομοσχέδιον τοιοῦτον οὔτε ἡ Μ. Ἐκκλησία οὔτε ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἐπιτρέψουσιν ποτε· κληρικοὶ δὲ καταφεύγοντες ὑπὸ τὴν «συκίνη» τοιούτων χαρτίων βοήθειαν ἀποδείκνυνται ἀθετοῦντες αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ὧν ἐπισήμως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέσχοντο τὴν τήρησιν. Εὐκολύνει δ' αὐτοὺς πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καθήκοντος αὕτη ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἀναβαλοῦσα μέχρι τοῦδε τὴν τοῦ ἀντικανονικοῦ νομοσχεδίου τελειωτικὴν συζήτησιν καὶ ψήρισιν. Ἄν ὑπάρχωσιν ἑλλείψεις ὑποσκάπτοντες τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν διὰ νομοσχεδίων τοιούτων, καὶ διὰ προσφυγῆς εἰς ξένην ἡμῖν ἀρχὴν πρὸς σφράγισιν ἐπισκοπικῶν μεγάρων καὶ καθεδρικῶν ναῶν, εἰς ἣν μετὰ λύπης προέβη ἡ ἐπιτόπιος κυβέρνησις, εὐρέθησαν καὶ ἄνθρωποι πολλῶ μακρότερον τῆς σκιᾶς αὐτῶν βλέποντες, εὐφρονοῦντες καὶ πατριωτισμὸν λελογισμένον ἔχοντες, οὐχὶ δὲ δημοσκοποῦντες.

Οὗτοι δὲ καὶ τὸν ἐξοχ. ἀρμοστὴν διεφώτισαν περὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ λόγον αὐτῷ σπουδαιότατον ἐποίησαντο περὶ γόμων ἱερῶν καὶ κανόνων καὶ θεσιῶν τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ περὶ τῶν προνομίων τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς ἀντίληψιν ταραττομένων Ἐκκλησιῶν· τοῦτο δὲ γινώσκουσι καὶ

οἱ συμφωνοῦντες τοῖς ἐπιδρομεῦσι τῆς 20 φεβρουαρίου, γινώσκοντες ὅτι ἀπὸ αἰῶνων οὐδεμία τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐπενέβη εἰς ὑποθέσεις ἐσωτερικάς, αἵτινες συνεχῶς ἐν παλαιότεροις χρόνοις ἐτάραττον τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἀντιπῶν, αὕτη, τὰς εὐθύνας ἀναδεχομένη πάντων τῶν ἐπισκόπων, ἀπὸ τῆς Ε' ἤδη ἑκατονταετηρίδος, παρενέβαινε διευθετοῦσα ἀκαταστασίας ἐν ἐτέραις Ἐκκλησίαις καὶ τὰ κατ' αὐτὰς διατάττουσα καὶ τοὺς ἀθετοῦντας τὸ κανονικὸν πολίτευμα τῆς καθέλου Ἐκκλησίας εἰς τὴν χριστιανικὴν ἐπανάγουσα πολιτείαν.

Τοιαύτην τινα ὑπόμνησιν εἶδομεν ἐκδομένην ἐν τῇ «Πατρίδι» Λευκωσίας, πολλὰ τὰ πρὸς ἐμπέδωσιν λογικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ὁρθῶν παρατηρήσεων ἐπάγουσαν παραδείγματα. Ἡ κυβέρνησις, εἰς ἣν ὑπεβλήθησαν αἱ ἀλήθειαι αὗται, ἀπὸ ἑκατοντάδων ἐτῶν πολλῶν βεβαιούμεναι, ἡ κυβέρνησις, ἥτις ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς δικαίας ἐνστάσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Κύπρου, ἥς ἀπὸ οὐκ ἐτῶν ἀνεγνώριζε τὴν νόμιμον ὑπόστασιν, ἡ κυβέρνησις, πρὸς ἣν ἔγραψε διαφωτίζουσα περὶ τῶν τελευταίων ἐκκλησιαστικῶν—ὄχι κοσμικῶν—γεγονότων ἡ Μ. Ἐκκλησία, φαίνεται ἔχουσα πλείονα πόνον πρὸς τὸν χριστιανικὸν ἐν Κύπρῳ λαὸν ἢ οἱ λεγόμενοι «ἡγέται» αὐτοῦ, οἱ ζητήσαντες νὰ καθαιμάξωσι τὸν ἱερὸν θρόνον τοῦ Βαρνάβα καὶ φρονοῦντες ὅτι—παρὰ τὴν γνώμην τῶν ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν—δικαιοῦνται νὰ ὑποκαταστήσωσιν εἰς τὸ ἐπτασύνεδον τῆς Ἐκκλησίας πολίτευμα νομοσχέδιον κοσμικωτάτης φύσεως.

Ἀλλὰ περιττὴ ὅλως ἡ τοῦ νομοσχεδίου σύνταξις. Ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία Κύπρου κεκτῆται ἤδη τὸν κανονικῶς ἐκλεγέντα μακαριώτατον αὐτῆς ἀρχιεπίσκοπον, οὗ τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἀρετὴν, τὴν τρυφήν, τὸ τοῦ ἡθους γαλήνιον καὶ τὸ χρηστὸν τοῦ βίου μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ οἱ εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ ἐκλογὴν ἀπαρεσκόμενοι. Μεθ' ἱεράρχου σεβασμίου καὶ γαληνίου καὶ πρᾶου καὶ—τὸ κυριώτερον—ἐχθροῦ τῶν θορύβων καὶ τῶν ταραχῶν κάλλιστα δύνανται νὰ συνεργασθῶσι λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, συντάττοντες αὐτοὶ σὺν αὐτῷ κανονισμοῦς τῆς τῶν κοινῶν αὐτῶν πραγμάτων διοικήσεως καὶ τῆς διαχειρίσεως κοινοτικῶν περιου-

σιῶν. Ἐστῶσαν δὲ βέβαιαι ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς φρονήμου πολιτείας σώζουσι τὰ πᾶσι σεβαστὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν, τὰ πολεμούμενα σήμερον ὑπ' αὐτῶν λεληθότως διὰ τῆς ξένης ἡμῶν κοσμικῆς ἀρχῆς, ἥς προκαλοῦσι τὴν ἐπέμβασιν καὶ εἰς τὴν διὰ κληρικοῦ ἐπιφανοῦς τολμῶσι νὰ καταγγείλῃ ἐπὶ σκοποῖς ὕλικοις τὴν Μ. Ἐκκλησίαν, τὴν σώτασαν τὴν Κύπρον κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας ἀπὸ μεγάλων κινδύνων καὶ περισπασμῶν καὶ ἀπὸ τοῦ 1571 καὶ σεβασθεύσαν καὶ περιφρουρήσαν τὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτῆς προνόμια.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Λευκωσία, 10 μαρτίου, μεσημβρία.

Ἐτηλεγραφήσαμεν ἀγγλικῶ Ἰπουργεῖον ἀκόλουθα· «Λίαν παράνομος, ἀντικανονικὴ, κατοχὴ Ἀρχιεπισκοπῆς ἀδικαιολογήτως ἐξακολουθεῖ. Συνεπῶς διοικήσεις Ἐκκλησίας Κύπρου καθυστερεῖ, βλαπτομένων (καὶ) σκανδαλιζομένων χριστιανῶν. Ἐν ὀνόματι Θεοῦ καὶ δικαιοσύνης ποιούμεθα ἑκκλήσιν (εἰς) φιλοδίκαιον ταχίστην ἀπόφασιν Ἰπουργείου, ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως δικαίων Ἐκκλησίας Κύπρου». Ἀπεκδεχόμεθα, Παναγιώτατε, ἐνεργείας (καὶ) ὁδηγίας ὑμετέρας.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἱεροσόλυμα, 10 μαρτίου, 9 πρωίας
(ἔμμεσον)

Ἀνακοινώσατε οἰκουμενικῶ πατριάρχει ὅτι σήμερον ἐτηλεγραφήσαμεν πατριάρχει Ἀλεξανδρείας τάδε· «Λαβόντες σαφῆ γνῶσιν ἐνεστώλης θέσεως κυπριακοῦ ζητήματος καὶ ἀποβλέποντες εἰς γενικὰ συμφέροντα καὶ ἠθικὸν γόντρον καθόλου Ἐκκλησίας ἀνακοινούμεθα Ἰμ. Μακαριότητι, ὁμοφώνῳ συνοδικῇ διαγνώμῃ, ὅτι πᾶσαν πρᾶξιν περὶ διακανονίσεως διὰ νομοσχεδίου ὑπὸ νομοθετικοῦ (σώματος) εἴτε ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου, εἴτε μητροπολιτῶν, εἴτε ἐτέρου ζητήματος ἀφορῶντος διακυβέρνησιν αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Κύπρου ἀποκρούομεν ἐντονώτατα ὡς ἀσύμφορον καθόλου Ἐκκλησία καὶ ὁλεθρίας δυναμένην συνεπαγαγεῖν συνεπειάς».

Πατριάρχης ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Τῷ πατριάρχει Ἱεροσολύμων

Κων)πολις 11 μαρτίου 1908

Καίπερ μὴ λαβόντες ἀπάντησιν εἰς ἡμέτερον τηλεγράφημα ἐξαγγελτικὸν ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, ἀλλὰ λαβόντες γνῶσιν τηλεγράφου ἡμετ. Μακαριότητος 10 τρέχοντος πρὸς ἀρχιεπίσκοπον Σεβαστείας, καθῆκον θεωροῦμεν ἐκφράσαι θερμὰς εὐχαριστίας Ἰμ. Μακαριότητι ἱερᾷ Συνόδῳ Αὐτῆς δι' ἐνέργειαν αὐτῆς στηρίζουσιν ἱερὸν καθεστῶς αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς.

Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρέπει νὰ καταλάβῃ τὰς πρώτας τοῦ τεύχους τούτου σελίδας, ὁ δὲ περὶ αὐτῆς λόγος ἔχει σκοπὸν κύριον νὰ βεβαιώσῃ πάντας τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς ἕως τῆς σήμερον λαβόντας «Ἐκκλήσεις» ὅτι δεκταὶ γίνονται εὐχαρίστως προσφορὰι μεγάλαι καὶ μικραί. Ὁ τὰς «Ἐκκλήσεις» ἀποστέλλων μετὰ χαρᾶς θέλει δεχθῇ καὶ τὸν ὁβολὸν τοῦ ἀπόρου καὶ τὸ λεπτόν τοῦ πένντος. Διότι αἱ μὲν ὑπὸ ψευδαδέλφων τεκταινόμεναι κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐπιδρομαὶ καὶ καταδρομαὶ μεγάλαι κοινότητες δ' ὀρθοδόξων, ἀγωνιζόμεναι τὸν ὑπὲρ ὑπάρξεως καὶ σωτηρίας αὐτῶν ἀγῶνα, πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς ἀπευθύνονται ἐπαιτοῦσαι τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ. Καὶ ναοὶ τοῦ διακόσμου αὐτῶν ἀπογυμνούμενοι καὶ μοναστήρια λαφυραγωγούμενα καὶ σχολεῖα ἐπηρεαζόμενα καὶ οἰκογένειαι τῶν προμάχων τῆς ὑγιαινούσης ἐκκλησιαστικῆς διδασκαλίας ἀπορριπνίζονται πρὸς τὸ κέντρον τοῦτο μετὰ θάρρους ἀποτείνονται. Ζητοῦσιν ἀρωγὴν πᾶσαι καὶ πάντες καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀποδοχῆς, ἥς ἐστὶν ἀξία, καὶ μάλιστα κατόπι τῆς δηλώσεως ὅτι καὶ τὸ μικρότερον χρηματικὸν ποσὸν εὐχαρίστως ἀποδεκτὸν ἐστίν. Ἰδιωταί τε καὶ κοινότητες, Ἀδελφοὶ καὶ συντεχνίαι, ναοὶ καὶ μοναὶ, σχολαὶ καὶ καταστήματα ἰδιωτῶν δύνανται νὰ προσέλθωσιν ἐπικουροὶ, ἀποκρινόμενοι εἰς τὰς «Ἐκκλήσεις». Οἱ καθηγηταὶ τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς πρῶτοι δίδουσι καλὸν εἰς μίμησιν παρά-

δειγμα φιλογενείας πρὸς πάντας τοὺς ἑλλογίμους συναδέλφους αὐτῶν, τοὺς ὁμοζήλους καὶ συμφράδμονας. **Οἱ μαθηταὶ** τῇ Β' καὶ τῇ Γ' γυμνασιακῆς τάξεως τοῦ Ζωγραφείου κάλλιστος ἐγένοντο καὶ μεστὸς ἐλπίδων χρηστῶν ὑπογραμμὸς εἰς πάντας τοὺς ἐν τοῖς σχολείοις σπουδάζοντας. **Ὁ κατ' ἐνορίας κληρὸς**, προηγηθέντος τοῦ κλήρου τῆς εἰς Τὰ-Ταῦλα φιλογενούς κοινότητος, διδάσκει τοῖς τοῦ θυσιαστηρίου λειτουργοῖς τί πρέπει νὰ πράττωσι πάντες ὑπὲρ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. **Αἱ Ἀδελφότητες** «Φιλεκπαιδευτικὴ» καὶ «Πρόοδος» αἱ τῆς αὐτῆς ἐνορίας, ἡ πενομένη «Πρόνοια» τοῦ Σαρμασίου, ἡ τῶν νεωκόρων Ἀδελφότης καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὁ γεραρὸς Ἑλλήν. Φιλόλογ. Σύλλογος ἔδωκαν ἤδη λαμπρὸν γνῶρισμα τοῦ ζήλου τοῦ διαφλογόντος τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὰς ἑταίρους ὑπὲρ ὑλικῆς εὐμαρείας τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν ταμείου.

Εἰς πάντας τοὺς ὀρθοδόξους ἐπιβάλλεται καθῆκον ὅπως συνδράμωσιν ὑλικῶς αὐτῷ, δαπανήσαντι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἕνεκα τῶν περιστάσεων, τρισχιλίας λίρας, αἵτινες ἐλήφθησαν ἐκ τῶν κεφαλαίων. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ διανυομένου ἔτους προβλέπει πεντακοσίων λιρῶν ἔλλειμμα. Καὶ ἐν τούτοις τίς οἶδεν ἀπὸ πόσων μερῶν ἐπὶ τίσιν ἀνάγκαις ἐτι θέλει ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

*

Ἰδιωτῶν προσφορὰς δύο καὶ μόνας ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τὴν τῆς εὐγενεστάτης κομήσης κ. Λουίζης Ριανκούρ ἐκ λιρῶν τουρκικῶν ἐβδομήκοντα πέντε ἢ γροσίων 8100 καὶ τὴν τοῦ κ. Ἰω. Μαμμοπούλου 108 γροσίων. — **Σωματείων** προσφορὰς ἀγγέλλομεν τὴν τῆς ἐν Φαναρίῳ **Λεόξης «Μνημοσύνης»** ἐκ γροσίων ἀργυρῶν 908 καὶ ἡμίσεος, ἀπὸ ἐκτάκτου ἐράνου εἰκοσιτριῶν μόνων μελῶν αὐτῆς.

*

Ἐλπίζομεν ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει ν' ἀναγράψωμεν τὰς συνδρομὰς Ἀδελφότητων τινων, περὶ ὧν ἠγγέλθη ἡμῖν ὅτι γενήσεται ἡ δέουσα ἀπόφασις περὶ τακτικῆς ἐτησίως χορηγίας εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον, χάριν τῶν ἐκτάκτων αὐτοῦ ἀναγκῶν. Πρὸς θεραπείαν αὐτῶν ὁ σεβασμ. **μνητροπολίτης Δέρκων**, ἀνανεῶν ἢ μᾶλλον νῦν τὸ πρῶτον ἐφαρμόζων παλαιὰν πρότασιν τοῦ

παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καθιέρωσε δίσκον ἑκτακτον τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδόξιας ἐν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὴν ἐπισκοπικὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ ναοῖς. Ἐπίσης δεύτερος ὁ σεβασμ. **μνητροπολίτης Διδυμοτείχου** ὥρισε νὰ περιχθῶσιν ἐν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ναοῖς ἑκτακτοὶ δίσκοι ὑπὲρ τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου καὶ μάλιστα κατὰ τὰς κυριακάς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καὶ τῶν Βαΐων. — Ὁ **μνητροπολίτης 40 ἐκκλησιῶν**, διατάξας ὅμοιον μέτρον, ἀποδεικνύει ὅτι ἐκτιμᾷ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ ἐθν. ταμείου καὶ ἀποδέχεται τὴν καθιέρωσιν μέσων δυναμένων νὰ συντρέξωσι χρηματικῶς τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ χωρὶς νὰ βαρύνωσιν ὑλικῶς τοὺς εἰς πᾶν ἅγιον ἔργον προθύμους ὀρθοδόξους.

*

Τριῶν ἐπαρχιῶν ἱεροὶ ναοὶ ἀπέστειλαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα τὰς ἐτησίας αὐτῶν δόσεις. Οἱ τῆς ἐπαρχίας Διδυμοτείχου γρόσια 1900—οἱ τῆς ἐπαρχίας Σερβίων καὶ Κοζάνης 1080—καὶ οἱ τῆς ἐπαρχίας Καλλιπόλεως καὶ Μαδύτων 513. Καὶ οἱ τρεῖς πανιερώτατοι μνητροπολῖται οἱ τὰς ἐπαρχίας ταύτας ποιμαίνοντες καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐν αὐταῖς ἱερῶν ναῶν ἐπιτελοῦσιν ἀγογγύστως τὸ πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καθῆκον καὶ χωρὶς ὑπομνήσεων καὶ προτροπῶν, ὥς καὶ οἱ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιῶν, ὧν ἀνεγράψαμεν ἐν τῷ προηγηθέντι ἡμῶν φύλλῳ τὰ ὀνόματα. Ἀλλ' ὑστέρησαν εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἱερᾶς ταύτης ὀφειλῆς ἐπαρχίαι πολλάι δυνάμεναι νὰ χορηγήσωσιν ἀζημίως τὸ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως ἱερᾶς Συνόδου καὶ Δ. Ἑθν. Μ. Συμβουλίου καθορισθὲν εὐτελὲς ποσόν. Πρόχειρος στατιστικὴ θέλει πείσει τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅτι παρεμείληται ἐν πολλοῖς ὁ ὀφειλιώτατος οὗτος θεσμὸς καὶ ὅτι πολλαχοῦ καθορισθεὶς καὶ ἐμπεδωθεὶς διὰ πράξεων καὶ διπλοτύπων πρέπει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν.

Εἰς πάντας ὑπεθυμίζομεν, λαὸν τε καὶ κληρὸν, ἐν ἱερὸν χρέος, διότι πολλοὶ τῶν ἀναληγῶς σήμερον ἐχόντων πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς πιθανῶς ἡμέραν τινὰ πρὸς αὐτὸ θέλουσι καταφύγει, τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ βοήθειαν ἐξαιτούμενοι.

—————

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Τὸ ἐν Παρισίοις τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον «L'Information», τοῦ ὁποῦ οἱ παρ' ἡμῖν ἀνταποκριταὶ, καθ' ἃ οἱ πάντες γινώσκουσι, διαδραματίζουν τὸ πρόσωπον ἀπλῶν ὁργάνων τῶν ἀσπόνδων πολεμίων τῆς ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν, δημοσιεύει, τὸ ἀκόλουθον, ἐκ Θεσσαλονίκης, τηλεγράφημα, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 Μαρτίου.

«Ἡ γνώμη καθ' ἣν ὁ δολοφόνος τοῦ διερχομένου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐλληνικοῦ προξενείου εἶναι Βούλγαρος κομνηνός, φαίνεται ἐπιβεβαιωμένη.

»Ἡ πρῆξις αὕτη ἐξηγεῖται ὡς ἐκ τοῦ ζωνοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ κρατοῦντος παρὰ τοῖς βουλγαρικοῖς κύκλοις, καὶ τῆς κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὀρθοδόξων μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἐλληνικῶν προξενίων ἐχθρότητος τῶν, καθόσον θεωροῦσι τοὺς ὡς διατελοῦντας ἐν διαρκεί συνεννόησει πρὸς τὰ ἐλληνικὰ σώματα, τὰ τρομοκρατοῦντα τὸν βουλγαρικὸν πληθυσμόν».

Ἐπίσης τὸ τηλεγραφικὸν «Πρακτορεῖον Κωνσταντινουπόλεως» ἐδημοσίευσεν τὸ ἀκόλουθον ἐκ Σόφιας, ὑπὸ ἡμερομ. 20 Μαρτίου, τηλεγράφημα.

«Πληροφορία ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διχθισθασθεῖται εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἐπισήμους κύκλους, μεταδίδουσιν ὅτι κατὰ τινος πληροφορίας (;) μελετῶνται ἐκ μέρους τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἀντεκδικήσεις κατὰ τῶν Βουλγάρων Σκοπίων, διὰ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ φόνον τοῦ Ἑλλήνου, διερχομένου. Ὡς ἐκ τούτου ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν λήψιν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων Σκοπίων».

Τὰς καθ' ὑπαγόρευσιν βουλγαρικὰς ταύτας προφασεολογίας καὶ καταγγελίας ἀναδημοσιεύομεν, οὐχὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀναιρέσωμεν τὰς ἐν αὐταῖς ἐώλους καὶ εὐρωπώσας, πλέον, καταστάσας συκοφαντίας κατὰ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὀρθοδόξων μητροπολιτῶν. Τὸ παντελὲς ἰδίσιμον καὶ ἀνυπόστατον τῶν κατ' αὐτῶν ἐκτοξευθεισῶν, ὑπὸ τῶν γνωστῶν προπαγανδῶν, συκοφαντιῶν, κατεδείχθη ἥδη περιτράνως ἐνώπιον τοῦ μεγάλου εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, γινώσκοντος, νῦν, ἐπισημῶς ποῦ δεόν νὰ ἀναζητῶνται οἱ ἐπίσκοποι, οἵτινες, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἱερῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἐγένοντο, ἀποδεδειγμένως, οἱ συνένοχοι τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστατῶν. Καθόσον, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον

διεφώτισε πανηγυρικῶς ἥκιστα ὑποπτος ἐπίσημος μάρτυς, ἡ ἀγγλικὴ «Κυανὴ Βίβλος» (τεῦχος 4--1904, ἀρ. 85) ἐνθα, ὁ ἐν Μοναστηρίῳ Ἀγγλος Πρόξενος κ. Μακρεγόρ, ἐν ἐκθέσει αὐτοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του ὑπὸ ἡμερ. 10 Φεβρουαρίου 1904 περὶ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικοῦ κινήματος, ἔγραψε, πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ τάδε ἐπὶ λέξει: «Πᾶσαι αἱ εἰδήσεις ἃς ἔχω ἐκ τῶν ἀποτέρων περιφερειῶν, συμφωνοῦσιν εἰς τὸ αὐτὸ, εἰς τὸ ὅτι δηλαδὴ ὑπάρχει παρὰ τοῖς χωρικοῖς (Βουλγάροις) προθυμία ὅπως ὑπακούσωσιν εἰς τὴν εἰς τὰ ὅπλα πρόσκλησιν τοῦ (βουλγαρικοῦ) Κομιτάτου καὶ ἔχω ἰσχυρότατον λόγον (the best reason) νὰ πιστεύω ὅτι, τοῦλάχιστον, ἐν ἐνὶ κέντρῳ, τῷ τῆς Ἀλβανίας, ὁ ὁδηγὸς νοῦς (the leading spirit) τοῦ κινήματος εἶνε ὁ Βούλγαρος Μητροπολίτης, ὅστις ὑπῆρξε λίαν ἐλευθερόστομος ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐν συνδιαλέξει πρὸς τινὰς τῶν ἀπεσταλμένων (Ἀγγλων) τοῦ «μακεδονικοῦ πρὸς παροχὴν βοηθημάτων Σωματείου». Ἀλλὰ καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ (τοῦ μητροπολίτου) ἦλθε τελευταῖον εἰς συνέντευξιν μεθ' ἑτέρου ἐκ τῶν ἀπεσταλμένων τούτων, ὅστις καὶ ἀπέτυχεν ἐν τῇ προσπάθειᾳ νὰ πείσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ ἀκαίρου τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐκ δὲ τοῦ ροῦ τῆς συνομιλίας ταύτης, ἀπεκόμισεν ὡς θετικὸν συμπέρασμα τὴν προσδοκίαν πράγματός τινος συμβησομένου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Μαρτίου (κατὰ τὴν παλαιὰν χρονολογίαν πιθανῶς) ὅπερ θέλει περιագᾶν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν πάντων τῶν Εὐρωπαίων. (the fact was elicited that «something» might be expected to happen when the lives of all Europeans would be in danger). Ἡ χρονολογία αὕτη συμφωνεῖ πρὸς ἐκείνην ἥτις, νομίζω, ἐσημειώθη ἐν τῇ προμνημονευθείσῃ ἐπαναστατικῇ προκηρύξει (τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου)».

Ἰδοὺ τίνες ἦσαν, κατ' ἐπίσημον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ ἐκθεσιν τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ ἀντιπροσώπου τῆς Μ. Βρετανίας, οἱ ἐπίσκοποι οἱ συμπράττοντες, κατὰ τὰς ἰδίας ἐαυτῶν ὁμολογίας πρὸς Ἀγγλους, μετὰ τῶν ἐπαναστατικῶν κομιτάτων ἐν Μακεδονίᾳ. Ὅτι δὲ ὁ καταγγελλόμενος Βούλγαρος μητροπολίτης δὲν ἦτο ὁ μόνος

τοιούτος, προσεπικυροῖ ἕτερος ἐπίσημος μάρτυς, ὁ ἐν Σκοπεΐοις Ἀγγλος Ὑποπρόξενος κ. Satow (βλέπε Κυανὴν Βίβλον 2—1905) χαρακτηρίζων ὡς ἀνεπαρκῆ τὴν κατὰ τὸ 1904 ζητούμενην ἐγγύησιν τῶν Βουλγάρων πνευματικῶν ἀρχηγῶν ὅτι οἱ διδάσκαλοι τῶν δὲν θὰ παρεξετρέποντο τῆς νομίμου ὁδοῦ ἐξολισθαίνοντες εἰς πολιτικὰ ἔργα· «διότι —γράφει ὁ κ. Satow— **οὐχὶνὰ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ (τῶν Βουλγάρων) ἐνείχοντο εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ὁρᾶσιν τοῦλάχιστον ὅσον καὶ ἐκείνοι ὧν ἐξήντεϊτο νὰ ἐγγυηθῶσι τὴν διαγωγὴν**». Ὁ βουλόμενος δὲ δύναται ν' ἀναφυλλίσῃ καὶ τὰ προηγούμενα τεύχη τῆς «Κυανῆς Βίβλου» (π. χ. τὸ 2—1904. ἀρ. 144) καὶ νὰ ἀναγνώσῃ, ἐν τῇ κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου τοῦ 1903 ἐκθέσει τοῦ αὐτοῦ Ἀγγλου Προξένου κ. Μακгреγόρ, τὰ κατὰ τὴν ἀνέυρεσιν (ἐπὶ συλληθθέντος ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρου ἀξιωματικοῦ) «ἐγγράφων σφόδρα ἐνοχοποιητικῶν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως» (seriously implicating the Bulgarian Government).

Ταῦτα δὲ πάντα πανηγυρικῶς ἐπιβεβαιοῖ τρίτος μάρτυς, ἐξ ἴσου ἀξιόπιστος, αὐτὴ αὐτὴ ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Γρασδάνιν», προβᾶσα, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1907, εἰς τὴν φοδερὰν ἀποκάλυψιν ὅτι **«ἅπαντες οἱ Βούλγαροι ἐμπορικὸι πράκτορες, ΛΙΑΝΤΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ, ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ, καθὼς καὶ ἅπαντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν βουλγαρικῶν κοινοτήτων, ἐγίνωσκον ἐπακριδῶς, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἐλάχιστων λεπτομερειῶν, πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὁρᾶσιν τῶν Κομιτάτων ἐν Μακεδονίᾳ**». Οὔτε ὑπέπιπτεν εἰς ὑπερβολὴν τινα διὰ τῶν δηλώσεών του τούτων ὁ «Γρασδάνιν». Διότι, προκειμένου μὲν περὶ τῶν Βουλγάρων «ἐμπορικῶν παρκτόρων» ἰδοὺ πῶς ἐχαρακτήριζεν αὐτοὺς, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς «Κυανῆς Βίβλου», ἀπὸ τοῦ ἔτους 1901, ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει πρεσβευτῆς τῆς Μεγάλης προστάτιδος Δυνάμεως, τῆς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγούσης τὴν βουλγαρικὴν Ἡγεμονίαν. «Διόρισαν οὗτοι (οἱ Βούλγαροι) τοὺς οὐτω καλουμένους Βουλγάρους ἐμπορικὰς πράκτορας, μικρὸν διαφέροντας ἐπαναστατικῶν πρακτόρων, καὶ τῶν ὁποίων ἡ κυρία ἀσχολία

» φαίνεται ὅτι συνίσταται εἰς τὸ συνδέειν τὰ ἐπαναστατικὰ κομιτάτα, θέτειν αὐτὰ εἰς ἐπικωνομίαν πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ μακεδονικὰ κομιτάτα, καὶ βοηθεῖν ταῦτα διὰ τῆς προμηθείας ὀπλῶν, καὶ ἐν γένει ὀργανοῦν ἐπαναστατικὸν κίνημα». «The had appointed so-called Bulgarian Commercial Agents, and whose main occupation seemed to consist in joining Revolutionary Committees, placing them in communication with the Macedonian Committees of Bulgaria, and assisting them to procure army, and generally to organise an insurrectionary movement». (Κυανὴ Βίβλος 1—1903 ἀρ. 17). Προκειμένου δὲ περὶ τῆς συνεισφοράς τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα, πλὴν τῶν προμνημονευθεισῶν ὁμολογιῶν τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου Ἀχρίδος καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ πρὸς Ἀγγλους, ἔχομεν καὶ τὴν ἀκόλουθον ἐκπληκτικὴν, κατὰ τὸ 1904, ἀπάντησιν τοῦ Βουλγάρου Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν ἐν Σοφίᾳ διπλωματικὸν πράκτορα τῆς Μ. Βρετανίας κ. Ἑλλιοτ, ἐν σχέσει πρὸς τὰς κατὰ τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου Στρωμνίτης, ὡς ἐμπνευστοῦ καὶ συνεργοῦ τῶν συμμοριῶν, καταγγελίας. «Ἡ κατηγορία εἶναι τέλεον ἀνυπόστατος, εἶπεν ὁ Βούλγαρος Πρωθυπουργός· ἀλλ' ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἐξακολουθήσῃ (νὰ καταγγέλῃται δηλ. ὁ ἐπίσκοπος) ὡς μόνον ἀποτέλεσμα θέλει ἔχει τὴν πραγματοποίησιν τοῦ καταγγελλομένου» (θὰ γίνῃ δηλ. οὗτος συνεργὸς τῶν συμμοριῶν): Which he declared to be quite unfounded, and which, if continued, would only bring about their realization (Κυανὴ Βίβλ. 1—1904 ἀρ. 128). Ἡλικὸς ὁδούβος ἐγεγόνει ἂν, εἶγε ἡ ἐκπληκτικὴ αὐτὴ ἀπάντησις, ἡ ἐμπερικλείουσα ἀπειλητικὴν ὁμολογίαν περὶ συμπράξεως ἐπισκόπου μετὰ ἐπαναστατικῶν συμμοριῶν, **ἐδίδετο παρὰ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου!**

Δὲν δημοσιεύομεν λοιπὸν, ἐπαναλαμβάνομεν, τὰς παρατεθείσας βουλγαρικὰς προφασεολογίας καὶ καταγγελίας ὅπως ἀναιρέσωμεν τὰς κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων μητροπολιτῶν διατυπουμένας ἐν αὐταῖς συκοφαντικὰς σπερμολογίας. Πλὴν δὲ ὀλιγώτερον πράττομεν τοῦτο ὅπως ἀντικρούσωμεν τὰ περὶ τρομοκρατήσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀρθοδόξων ἀναγραφόμενα, ἢ τὰ «περὶ πληροφοριῶν τῶν ἐν Στρωμνίτι».

φία ὅτι, κατὰ τινὰς πληροφορίες κακὰ βουλεύονται οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ἐν Σκοπίοις, κατὰ τῶν αὐτόθι Βουλγάρων· διότι, τοιαῦται εἰδήσεις, μόνον τὸν γέλωτα τῶν, καὶ κατ' ἐπιστολὴν ἔστω, γινωσκόντων τὰ πράγματα, εἶνε δυνατόν νὰ προκαλέσωσι.

Ἀλλὰ, ἀναδημοσιεύομεν τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα, καὶ ἐφιστῶμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν προσοχὴν, καθόσον ἐν αὐτῶν ἀναιροῦνται τὰ προηγουμένως ἐκ Σόφιας τηλεγραφηθέντα ὅτι προὔκειτο περὶ δολοφονίας ἕνεκα προσωπικῶν λόγων καὶ ἀνομολογεῖται, ἐμμέσως μὲν ἀλλ' εὐκρινῶς, ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν Βουλγάρων ὅτι ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ στυγερὰ δολοφονία τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρου Ἀσκητοῦ, εἶναι ἔργον τῶν ἀπαισίων βουλγαρικῶν κοιμητηρίων, ὧν οἱ ἰθύντορες προσφεύγουσι νῦν εἰς τὸν ψεῦδισμὸν ἀνεμωλίων προφασεολογιῶν καὶ αἰτιάσεων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μετριάσωσι τὴν ἐπὶ τῷ νέῳ τούτῳ βουλγαρικῷ ἐγκλήματι ἐξεγεροθεῖσαν φρικτὴν καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ λεπολιτισμένου κόσμου. Διότι qui s' excuse s' accuse λέγει τὸ γνωστὸν λόγιον.

Ἡ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἡ «Τσερκόβεν Βέστνικ» ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἐν Σόφια βουλγαρικῆς Συνόδου, ἐν τῷ τεύχει αὐτῆς τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1907 ἐδημοσίευσεν τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον, ὅπερ καταχωρίζομεν ἄνευ σχολίων.

«Ἰωακείμ ὁ Γ' καὶ αἱ δέξεις αὐτοῦ.

»Ἐν ἔτει 1900 Ἰωακείμ ὁ Γ' ἀνῆλθε τὸ δευτέρον τὸν πατριαρχικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ἐγκταλιτὼν τὸ Ἅγιον Ὁρος, ὅπου μετὰ τὴν ἐκθρόνισίν του ἀπεσύρθη τῷ 1884, μετὰ μεγαλουργῶν σχεδίων καὶ μετ' εὐρυτάτου προγράμματος. Ἡ ἐκ δευτέρου ἀνοδος αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο ὑποδεκτὴ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν τοῦ Φαναρίου καὶ ὑπὸ γνωστῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων καὶ ὁργάνων ἐν Πετροπόλει καὶ Βελιγραδίῳ. Ἰωακείμ ὁ Γ' ἐγένετο ὑποδεκτὸς ὡς ἄγγελος εἰρήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καθ' ὅσον ἤρχετο ἵνα λύσῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ἅπερ ἐδημιούργησεν ὁ χρόνος, νὰ ἐξωμαλύνῃ τὰς γεννηθείσας ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἐκκλησίας παρενοήσεις, ν' ἀνοίξῃ τὴν ἁγίαν Σύνοδον τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας εἰς τοὺς ὁρθόδοξους σλαύους μητροπολίτας καὶ νὰ ἀνορθώσῃ τὸ σφάλμα τοῦ προκατόχου του, τὸ γενόμενον ἐν ἔτει 1872 ἐν τῇ ἐκκλησιαστ. τοπικῇ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως, αἱρῶν τὸ σχίσμα

καὶ ἐξομκλύνων κατὰ τρόπον δίκαιον τὰς παρενοήσεις μεταξὺ τῆς βουλγαρικῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

»Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωακείμ ὁ Γ' ὑπέσχετο πλείονα ἅψ' ὅσα ἀνέμενον πάντες παρ' αὐτοῦ, πλείονα ἅψ' ὅσα δύναται τις νὰ ἀναμένῃ παρ' ἑλλήνων Πατριάρχου, ἔχοντος τὴν καλλιτέραν διάθεσιν. Ἐν μόνον πρᾶγμα παρωρᾶτο ὑφ' ὧν, οἵτινες εἶχον τόσον βθεῖαν πίστιν εἰς τὸν νῦν Πατριάρχην. Ἐλθισμονεῖτο ὅτι οὗτος ἦν Ἕλλην. Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν σλαβικῶν κύκλων, ἡ ἐν Τεργέστη ἐκδιδομένη ἑλληνικὴ ἐφημερίς «Νέα Ἡμέρα», ἔσπευσε νὰ ὑπομνήσῃ τοῦτο. Ἰωακείμ ὁ Γ' ἐδῆλωσεν ἡ ἐφημερίς αὕτη, εἶνε πρῶτον Ἕλληνα καὶ δευτέρον Πατριάρχην. Διὰ τῶν ὀλίγων τούτων λέξεων ἐλέχθη μεγάλη ἀλήθεια. Ὁ Ἕλληνα δημοσιογράφος ἦτο δίκαιος, ἡ, ἀκριβέστερον, Ἰωακείμ ὁ Γ'. ἔπραξε τὰ πάντα ἐν διαστήματι 8 ἐτῶν ἵνα δικαιολογήσῃ τοὺς λόγους τῆς «Νέας Ἡμέρας». Δὲν ἔφερεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνην, ἀλλὰ πῦρ καὶ σίδηρον. Δὲν προσέβλεπε τὰ ἀνατολικὰ ἔθνη πρὸς τὸν θρόνον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἀλλ' ἀπεμάχρυνε ταῦτα ἐτι μᾶλλον, πράξας καὶ πράττων τὰ πάντα ἵνα ψυχράνῃ αὐτά. Δὲν ἤρε τὰς παρενοήσεις μεταξὺ τῶν ὁρθόδοξων ἐθνικοτήτων, ἀλλ' ἐνίσχυσε καὶ ἠδύνησεν αὐτάς. Δὲν διώρθωσε τὸ σφάλμα τοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ τοπικῇ συνόδῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῇ κηρυξάσῃ τὸ σχίσμα, ἀλλὰ τούναντίον μετὰ ζήλου παρασκευάζεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ σφάλμα εἰς ἄλλην τοπικὴν σύνοδον, ἀπέναντι τῶν Κουτσουβλάχων ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς τουρκικῆς αυτοκρατορίας. Δὲν ἔφερεν ἀγάπην μεταξὺ τῶν ἐθνικοτήτων ἐν τοῖς βιλαετίοις, ἀλλὰ παθήματα καὶ αἵματα. Δὲν ἐπλήθυνε τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, ἀλλ' ἠλάττωσεν αὐτούς. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Πατριαρχείας αὐτοῦ, πλῆθος ναῶν μετεβλήθησαν εἰς ἐρείπια, πλῆθος ἁλλων ἐκλείδθησαν, ἐδωλήθησαν καὶ διηρπάγησαν, χυθέντος ἀθῶου χροῖου. αἵματος καὶ τοῦτο, διότι οἱ ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ θέλουσι νὰ δοξολογῶσι τὸν Ὑψίστον ἐν τῇ μητρικῇ τῶν γλώσσῃ. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ οὐ μόνον Βούλγαροι, ἀλλὰ καὶ Ρωμοῦνοι καὶ Ἀραβες καὶ . . . καταδιώκονται καὶ ἐκβιάζονται, ἵνα προσενηθῶσι θύματα εἰς τὸν ἐλληνισμόν. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ τὰ ὁρθόδοξα ἔθνη ἵστανται ἀπομεμαχρυσμένα μᾶλλον ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἢ ὅσον ἐν τῷ παρελθόντι.

»Τοῦτο διεπραξεν Ἰωακείμ ὁ Γ'. Ἀλλὰ τὸ διαπραχθὲν πόρρωθεν δὲν ἐξαντλεῖ οὔτε τὰ σχέδιά του, οὔτε τὸ πρόγραμμα τοῦ Αἰ σκέψεις του εἰς βαθυτέρας, ἔφ' ὅσον εἶνε δυνατόν νὰ ὑποτεθῶσιν. Ἐδωκεν αὐταῖς νέον τύπον, ἐπιδιώκων ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ νέου τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν ὧν ἐκείνων τῶν κύκλων, τῶν ἐπιθυμοῦντων νὰ ἴδωσι τὴν εἰρήνην ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Καὶ θὰ εὕρῃ ταῦτα, καθ' ὅσον πάντες πιστεύουσιν ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τοῦ δικαίου. Ἀλλάσσει τὰ σχέδια καὶ τοὺς τύπους, ἀλλὰ ποσῶς τὰς σκέψεις· ἀλλάσσει ταῦτα, ἵνα τὰ καταστήσῃ παραδεκτά. Μέχρι δὲ τοῦδε πάντοτε ἐπετύγχανε.

»Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐζήτησε νὰ εἰσαγάγῃ καὶ ἐπιβάλῃ τὰς σκέψεις του διὰ τοπικῆς συνόδου, ἧς νὰ συμμετάσχωσιν οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὡς καὶ οἱ μητροπολῖται, ἀρχιεπίσκοποι, ἐπίσκοποι καὶ θεολόγοι πασῶν τῶν

ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν. Ἡ σύνοδος αὕτη θὰ ἡσχολεῖτο μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἀντιοχικοῦ θρόνου. Ταῦτα ἐλέγοντο ἐνώπιον τῆς Ὑψ. Πύλης. Πράγματι ὁμοῦ ἐπεδιώκετο νὰ θέσῃ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ρωμουνικὸν ζήτημα καὶ, κυρίως, τὸ περὶ τῆς σχισματικῆς, ὅπως ἐξεφράζοντο ἐν τοῖς ἐπισήμοις πατριαρχικοῖς κύκλοις, βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Ἰωακείμ ὁ Γ' ἐζήτησε τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς ὡς ἄνω Ἑλληνας Πατριάρχαι. Ὁ Μ. Βεζύρης Φερὴ Πασσῶς, κατὰ διαταγὴν ἐκ τῆς Ἀβλῆς, ὑπεδέχθη τὴν αἴτησιν δι' ἀρνήσεως. Ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς πρὸς Πατριάρχην, ὅτι οὐ μόνον δὲν ἐπιτρέπει ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰανδήποτε σύνοδον, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐνεργήσῃ νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των οἱ Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἔλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσιν. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν δῆλωσιν ταύτην, οὕτως ἐκπορευομένη, ὁ Βεζύρης ἐτηλεγράφησε πρὸς νομάρχην Ἱεροσολύμων νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς βλασειούσαν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ὑποδείξας ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπειθείας, ὁ Νομάρχης παυθήσεται, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀποπεμφθήσεται.

» Ἡ περὶ τοπικῆς συνόδου ἰδέα ἀπεκρούσθη τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε ὑποκινηθῆ, φαίνεται, ἐκ νέου ἤδη. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Κωνσταντινουπόλεως διεξάγεται πυρετώδης ἐργασία πρὸς σύγκλησιν τοιαύτης συνόδου. Τὸ πατριαρχ. ὄργανον, ἡ « Ἐκκλησιᾶ », ἐσπεύσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ζήτημα ἐν μακρῷ ᾄρθῳ, καὶ τὰ ζητήματα τὰ ὅποια ὥρμασαν καὶ τὰ ὅποια εἶδε νὰ θεωρηθῶσιν ἐν τῇ τοπικῇ συνόδῳ. Ἐπεσφρεύθησαν πολλὰ ζητήματα, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ταῦτα, τὰ ὅποια ἀπασχολοῦσι τὰ ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ πνεύματα. Ἐσχεδίσθη ὅπως θιγῇ καὶ τὸ ζήτημα τῶν νηστειῶν. Γίνεται σκέψις νὰ διακανονισθῇ καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐθνικῶν ἐκκλησιῶν, τῶν σχέσεων αὐτῶν καὶ τῆς ἐνώσεώς των μετὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐν τῇ τάξει τῶν ζητημάτων ἵσταται, ἐν τῇ πρώτῃ γράμμῃ, καὶ τὸ ζήτημα « τοῦ βουλγαρικοῦ ὁρίσματος », ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐθνικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους.

» Δυσχερὲς εἶνε νὰ λεχθῇ πὺς θὰ γένῃται ὑποδεκτὴ ἡ ἰδέα περὶ τῆς σχεδιαζομένης τοπικῆς συνόδου ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης. Ὁ ὁρθόδοξος ἑλληνο-λαὸς ὑπεδέξατο ταύτην, ὡς εἶπε νὰ ἀναμνησθῇ, μετὰ χαρᾶς καὶ προθυμίας. Εἶνε δυνατόν, ἡ Ὑψ. Πύλη νὰ ἐπηρεασθῇ καὶ ἀνταχάσῃ τὸ veto αὐτῆς. Πιθανόν εἶνε ὅπως εἰς τὸν Βόσπορον, ἔνθα αἱ ἐπιρροαὶ διασταυροῦνται καὶ ὁπόθεν ἔρχονται αἱ ἐκπλήξεις διὰ τὸν κόσμον, νὰ ἐπιτραπῇ πρὸς Πατριάρχην νὰ συγκαλέσῃ τὴν σύνοδον, περὶ τῆς συγκλήσεως τῆς ὁποίας τὸ παρελθὸν ἔτος οὕτω κατηγορηματικῶς ἠρνήθη. Δυνατὸν νὰ ἐρεθῶμεν ἐνώπιον μίαν τοπικῆς ἐκκλησιαστικῆς συνόδου, ὁμοίαν ἐκείνῃ, ἥτις εἶχε συγκροτηθῇ κατὰ τὸ 1872 ἔτος καὶ οἷον οὐδεὶς ἀνέλενε. Τὸ σπουδαιότερον ἐν τῇ περιστάσει δι' ἡμᾶς τοὺς Βουλγάρους δὲν εἶνε ἐὰν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐν σχεδίᾳ σύνοδος, ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος. Ἡ ἐπιθυμία αὕτη εἶνε *ideo fixe* Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Οὗτος εἶχε τὴν ἰδέαν ταύτην κατὰ τὴν Ἀ' ἡδὴ πατριαρχείαν του. Φρονῶν ὅτι ἡ ἑλληνοβουλγαρικὴ διαφορά ὅσον παρατείνεται, ζημιᾷ περισσότερο, τοὺς Ἑλληνας ἢ τοὺς Βουλγάρους, ἐπεζήτησε, κατὰ τὸ 1884 ἔτι, τὴν ἄρσιν τοῦ σχίσματος, περιοριζομένης τῆς βουλγ. ἐκκλησίας ἐν τοῖς τότε ὁρίοις τῆς Ἡγεμονίας καὶ ἰδρυμένου ἐν

τῇ τότε Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ ἀνεξαρτήτου Ἐξαρχείου. Οἱ ἐν Ἀθήναις εἶδον τὰς ὑποχωρήσεις ταύτας ὡς ἐπιβλαβεστάτας πρὸς ἑλληνισμὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν ἀντεπεξῆλθε κατὰ τοῦ Ἰωακείμ καὶ ἐνήργησε τὴν ἐκθρόνισίν του. Ὁρμώμενος νῦν ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης, ζητῇ νὰ λύσῃ τὸ βουλγαρικὸν ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, λελυμένον πρὸ πολλοῦ διὰ τοὺς Βουλγάρους, καὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου του. Πρὸς τοῦτο ἔχει τὰς συμπληρώσεις καὶ τὴν ὑποστήριξιν κύκλων τινῶν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

» Ἡ νέα ἰδέα ἐπικρατεῖται καὶ ἐν Ἀθήναις. Ὁ Ἑλληνοπληρεξούσιος ὑπουργὸς παρὰ τῇ Πύλῃ ἐργάζεται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετὰ τοῦ Ἰωακείμ τοῦ Γ', ὅστις, συμμαχῶν μετὰ τοῦ χρόνου, ἐπέβαλε τὰς σκέψεις του εἰς τοὺς διπλωμάτας τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἰδέα αὕτη ὑποστηρίζεται καὶ παρὰ τινῶν διπλωματικῶν κύκλων, οἵτινες σκέπτονται ὅτι ἡ εἰρήνη ἐκσφαλισθήσεται ἅμα τῇ μεταθέσει τῆς Ἐξαρχείας ἐκ Κων. πόλεως, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ποιμανίου αὐτῆς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Ὑπολείπεται νὰ ἴδωμεν ἐάν οὕτω σκέπτονται οἱ τε Βούλγαροι καὶ ἐκεῖνοι εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων εὐρίσκειται τὸ μέλλον καὶ αἱ τύχαι τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους.

ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΑΙ

Ἐκ τῆς ἐπισήμου ὁμωνύμου ἐφημερίδος τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου.

Ἀπάντες ἐνθυμοῦνται τὸ στυγερὸν κακούργημα τὸ ὁποῖον διεπράχθη κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰουλίου, μετὰ τὴν Νεβέσκη καὶ Φλωρίνης: ὅτι δηλαδὴ, ἐνῷ οἱ Ἕλληνες Στέργιος καὶ Γεώργιος Μήσιου, μετὰ τεσσάρων συντρόφων των, μετέβαινον ἐκ Νεβέσκης εἰς Φλωρίναν, χάριν τῆς αὐτοῦ ἀγορᾶς, ἐπέπεσαν εἰς ἐνέδραν κακοποιῶν καὶ, συλληφθέντες, ἀπηγχονίσθησαν. Καὶ ἐγνώσθη μὲν ὅτι τὸ κακούργημα τοῦτο διεπράχθη ὑπὸ Βουλγάρων ληστανταρτῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν ἔχνος τῶν κακούργων ἐφαίνετο. Ἐν τούτοις ἐν τῷ μεταξύ δὲν ἔπαυον αἱ πρὸς ἀνταχάσιν τῶν αὐτουργῶν ἐνέργειαι.

» Ἀλλ' ἐπέπρωτο οἱ κακούργοι νὰ δώσωσι δίκην τῶν ἀνοσιουργημάτων των. Οὕτω, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ καίμακχμη Φλωρίνης πρὸς τὴν νομαρχίαν Φλωρίνης, γνωσθέντος ὅτι μερικὰ ἐκ τῶν ἐνδυμάτων καὶ πραγμάτων τῶν φονευθέντων εὐρίσκονται εἰς τὰς οἰκίας τῶν Βουλγάρων Βασίλ Χρήστου καὶ Μίτσε Κώστα, ἐκ τοῦ χωρίου Κάτω Κότορι, ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ρηθὲν χωρίον πρὸς ἔρευναν οἱ ἀρμοδίοι ὑπάλληλοι, οἵτινες, ἐρευνήσαντες καλῶς τὰς οἰκίας ταύτας, εἶδον διάφορα ἐνδύματα, ἀππρόρρουχα καὶ ὠρολόγια ἀνήκοντα εἰς τοὺς φονευθέντας, ὡς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν ὁμολόγησαν. Αἱ Ἀρχαί, στηριχθεῖσαι ἐπὶ τῶν τεκμηρίων

τούτων, συνέλαβον τοὺς εἰρημένους ὡς συμμετέχον-
τας τοῦ κακούργηματος. Εὐρυτέρων δὲ ἀνακρίσεων
γενομένων, ἀνεκαλύφθη ὅτι συμμετείχον τοῦ κακούρ-
γηματος καὶ οἱ Βούλγαροι Νάτσι Στέργιου, Ταστούν-
τζε, διδάσκαλος Στέφορ, Νισίμτσι Γεώργη, Τσιαπ-
κὴν Τάσε Τζιόλε, μουχτάρης Στέργιου, Ἀζᾶς Τοβά-
ϊτσε, καὶ ὅτι μετὰ τὸ κακούργημα ἐδέχθησαν τοὺς
δολοφόνους εἰς τὸ χωρίον των καὶ ἐκρυψαν αὐτοὺς
ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Πάντες οὗτοι συλληφθέντες παρε-
δόθησαν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἀγγέλεται ἐκ Καστορίας ὅτι λησταντάρται, εἰσελ-
θόντες, κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τοῦ Φεβρου-
αρίου, εἰς τὸ χωρίον Σμαρδέσι, συνέλαβον καὶ ἀπηγ-
χόνισαν τὸν ὀρθόδοξον Χρῆστον Μάγγου.

Εἰς τὸ χωρίον Βρέσνιτσα, τῆς ὑποδιοικήσεως Πετρι-
τσίου, δύο ἐξαρχικοὶ ἐφονεύθησαν ὑπὸ ὁμοφύλων των
ληστανταρτῶν, ἐπειδὴ ἀνῆκον εἰς τὴν ἀντίθετον με-
ρίδα καὶ, παρ' ὅλας τὰς προτροπὰς των, δὲν ἐπείθοντο
ἵνα συμμορφωθῶσι καὶ ἀσπασθῶσι τὰς ἰδέας των.

Ἐτέρα βουλγαρικὴ ληστανταρτικὴ συμμορία, εἰσελ-
θοῦσα εἰς τὸ χωρίον τῆς Πρέσπας, συνέλαβον ἐξαρχι-
κὸν τινὰ χωρικόν, τὸν ὁποῖον κατεκρεοῦργησαν φρι-
κωδέστατα, καθότι ἐξηγήθη ὑπόνοιά τις ὅτι δῆθεν
ῥῆζατο κατὰ δίδων τοῖς ἀρμοδίοις τὰ σχέδια τοῦ βουλ-
γαρικοῦ κομιτάτου.

Ἐν Ρέσνι, αἱ Ἀρχαὶ κατώρθωσαν νὰ συλλάβωσι
τὸν ἀρχικομιτατζήν Στκῦρον Γκουγκόνεφ. Ὁ ἐν λόγῳ
λήστάρχος περιήρχετο τὰ ἐξαρχικὰ χωρία ἐπὶ τῷ
σκοπῷ νὰ κατχερίσῃ ληστανταρτικὴν συμμορίαν. Ἐπὶ
τῶν κατὰσχθέντων πρᾶγματων τοῦ εὑρέθη καὶ κα-
τάλογός τις, ὅστις περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν χωρι-
κῶν, οἱ ὅποιοι θὰ ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν συμμο-
ρίαν.

Τὴν Παρασκευὴν 8 Μαρτίου, πολυάριθμος βουλγα-
ρικὴ συμμορία, ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς Σανδάνσκη, Καθα-
δάρωφ καὶ ἑτερόν τινὰ ἄγνωστον, ἐνεδρεύουσα παρὰ
τὸ χωρίον Σούσιτσα τοῦ Μελενίκου, ἐφόνευσεν καὶ
ἐσκύλευσεν ὁκτώ στρατιώτας καὶ δύο χωροφύλακας,
μὴ προλαβόντας νὰ ὑπερσπισθῶσιν. Ἐπειτα δὲ ἠκρω-
τηρίασαν τὰ πτώματα. Ὡς γνωστὸν, πρὸ ἡμερῶν εἶχεν
ἤδη ἀγγελθῆ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ἡ ἐμ-

φάνισις τῆς συμμορίας ταύτης εἰς τὰ μεταξὺ Δράμας,
Σερρών καὶ Μελενίκου διαμερίσματα.

Τὸ Σάββατον 9 Μαρτίου, ἐν Βάλδουζα τοῦ Νευρο-
κοπίου, κατόπιν συμπλοκῆς, ἐφονεύθησαν δύο Βούλ-
γαροι συμμορίται καὶ ἐπληρώθησαν σοβαρῶς τέσσα-
ρες στρατιῶται.

Τὴν Κυριακὴν 10 Μαρτίου, ἐν Κκλένδρα ἐφονεύθη
ὑπὸ Βουλγάρων ἡ σύζυγος τοῦ προκρίτου Στεργιου.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ἐξακολουθεῖ
καὶ ἐντείνεται ἡ βουλγαρικὴ ἐνέργεια,
ὑπάρχουσι δὲ εὐλογοὶ ὀδοὶ γενικεύσεως
αὐτῆς κατὰ τὸ ἔαρ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψῆφοι.—Συνοδικῶς ἐγκριθείσης
τῆς αἰτήσεως τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Σμύρ-
νης καὶ τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν περὶ χειροτονίας
ἐπισκόπου βοηθοῦ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως, ἐγέ-
νοντο τῷ σαββάτῳ, 8 ἀρξαμένον, ἐν τῷ πατρι-
αρχικῷ ναῷ αἱ κανονικαὶ ψῆφοι τοῦ ἐπ' ὀνό-
ματι Χριστουπόλεως χειροτονηθσομένου ἐπι-
σκόπου. Ἐκ τῶν τεθέντων ὑποψηφίων πανοσ.
ἀρχιμανδρ. Παΐσιου παπᾶ Παΐσιου καὶ Μελετίου
Λουκάκη καὶ τοῦ ἱερολογ. ἀρχidiaκόνου τῆς
μητροπόλεως Σμύρνης κ. Ἰακώβου, προεκρίθη
ὁ τελευταῖος ὑπηρετῶν ἀπὸ πενταετίας σχεδὸν
αὐτόθι.—Τῇ τρίτῃ, 11 τοῦ μηνὸς, γενομένων
τῶν κανονικῶν ψήφων ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρ-
χικῷ ναῷ τῆς ἐκλογῆς ἐπισκόπου Μυριοφύτου
καὶ Περιστάσεως, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν
Μογλενῶν προαχθέντος πανιερ. κ. Σμαράγδου, ἐκ
τῶν τεθέντων ὑποψηφίων θεοφιλ. ἐπισκόπων
Χαριουπόλεως κ. Φιλοθέου, Συννάδων κ. Εὐ-
γενίου καὶ Μυρέων κ. Ἀθανασίου, προεκρίθη ὁ
πρῶτος, ὃς προχθὲς πέμπτῃ εὐχαριστήσας ἐπὶ
Συνόδου ἐποιήσατο καὶ τὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ εὐ-
χαρίστησιν μετὰ τὸ μέγα μῆνυμα.

Μητρόπολις Κῶου.—Ἀφικόμενος ἐκ Βιζύης
ὁ εἰς τὴν μητρόπολιν Κῶου μετατεθεὶς πανιερ.
μητροπολίτης κ. Νικόδημος ὑπέβαλεν ἐπὶ Συνό-
δου τὴν ἐπὶ τῇ μεταθέσει εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ,
γενομένου δ' αὐτῷ καὶ τοῦ μεγάλου μηνύματος
ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἀνέγνω τὴν νενομισμένην
εὐχαρίστησιν.

Περιοδευνταί.—Αἰτῆσαι τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Νικομηδείας ἐνεκρίθη ἡ χειροτονία βοηθοῦ ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν τίτλον Χαριουπόλεως. Ἐκ τῶν τεθέντων ὑποψηφίων πανοσλγ. ἀρχιμ. κκ. Μελετίου Χρηστίδου, Κωνστ. Ρούση καὶ τοῦ ἀρχidiaκόνου τῆς μητροπόλεως Νικομηδείας κ. Κωνσταντίνου Ἀσημάδου προεκρίθη ὁ τελευταῖος.

Σὺρ Νικόλαος Ὁκόννορ.—Ἀπεβίωσε πρὸ δέκα ἡμερῶν ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν ὁ σχεδὸν ἀπὸ δεκαετίας παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ πρεσβευτῆς τῆς Μ. Βρετανίας σὺρ Νικόλαος Ὁκόννορ καὶ ἐκνεύθη μεγαλοπρεπέστατα, ἀξίως τῆς περιωπῆς αὐτοῦ, τῇ δευτέρᾳ, 10 ἀρξαμένου. Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας τοῦ πρεσβευτοῦ διεπυνθάνετο συνεχῶς τὰ κατ' αὐτὴν, ἐφ' ᾧ καὶ θερμὰς ἐξέφραζεν εὐχαριστίας ἡ εὐγενεστάτη σύζυγος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν κηδείαν ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ ἐπιτροπείας ἐκ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Στρωμνίτζης, τοῦ πανοσλγ. Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ τοῦ ἐξοχ. ἀρχοντος καπουκεχαγιά τῶν Πατριαρχείων· κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς κηδείας μεταβὰς εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας ἀφῆκεν ἐπισκεπτήριον διὰ τὴν εὐγεν. χήραν τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ἰδιοχείρως σημειώσας ἐπ' αὐτοῦ τὰς θερμὰς αὐτοῦ συλλυπητικὰς ἐκφράσεις ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ διακεκριμένου διπλωμάτου.

Προσκύνημα Ζωοδόχου Πηγῆς.—Συστάσει τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἐπεκύρωσε τὸν διορισμὸν πενταμελοῦς ἐπιτροπείας διασκεψθησένης ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων· ἐπειδὴ δὲ μέγα μέρος τῶν προσόδων ἀπὸ ἐκατὸν δέκα ἐτῶν χορηγεῖ τὸ ἅγισμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἥτοι οἱ ναοὶ ὡς καὶ τὸ νεκροταφεῖον καὶ οἱ περίβολοι αὐτῶν, ἐλπίζεται δ' ὅτι βελτίωσις τούτων καὶ πλείων διάκοσμος θέλει συντελέσει πρὸς αὐξήσιν τῶν ἐξ αὐτῶν προσόδων, ἡ ἐπιτροπεία θέλει μελετήσει καὶ ταῦτα καὶ θέλει πράξει πᾶν τὸ πρὸς σκοπὸν τοιοῦτο τεῖνον. Μέλη αὐτῆς ὀνομάσθησαν οἱ ἀξιότιμοι κκ. Ἰω. Κ. Χατζόπουλος, Ἀποστ. Σιφναῖος, Ι. Ἡλιάσκος, Ἀντ. Καλβοκορέσης καὶ Ἐπαμ. Ρίζος.

Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια.—Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» εὐχαριστεῖ ταῖς ὁμογενέσι κοινότησιν Ἐπιδατῶν καὶ Σηλυβρίας,

ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ, μεθ' ἧς οἱ τὰ πρῶτα παρ' αὐταῖς φέροντες προσῆλθον εἰς ὑποστήριξιν καὶ διάδοσιν τοῦ φύλλου προκαταβαλόντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν τῷ ἐκ τῶν περιοδευόντων διαχειριστῶν κ. Γεωργίῳ Δ. Ἰωαννίδῃ—ἀγγέλλει δὲ ὅτι τὴν φροντίδα τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν ἀνέλαβε καὶ ὁ γνωστὸς ἐκ Μοναστηρίου πράκτωρ πολλῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων κ. Ἀναστ. Δ. Νικολαΐδης, ἐφοδιασθεὶς διὰ τῶν καταλλήλων πατριαρχ. γραμμάτων. Φέρεται δ' εἰς γνῶσιν τῶν συνδρομητῶν ὅτι τὸ φύλλον τῆς «Ἐκκληστ. Ἀληθείας» ἀπὸ τῆς μεθεπομένης ἐβδομάδος θέλει ἐκδίδοσθαι κατὰ τετάρτην.

Ἄγιον Ὅρος.—Ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Ἄγιον Ὅρος ἕνεκα τῶν προσεγγιζουσῶν ἐορτῶν τοῦ ἁγίου Πάσχα, μεθ' ὧς ἐπιστρέψει καὶ πάλιν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν κελλιωτῶν μοναχῶν ἀπὸ μνητῶν παρ' ἡμῖν διατρίβων ὀσιώτατος μοναχὸς καὶ ἀγιογράφος κ. Χρυσόστομος.

Κανονικὴ ἄδεια.—Χρησιμοποιῶν τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῷ συνοδικῶς ἄδειαν ἀφίκετο πρὸ ἐβδομάδος εἰς Σμύρνην, ἕνεκα λόγων υγείας, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Δυρραχίου κ. Ἰωάννης.—Ἐπίσης ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς τὰ λουτρά τῆς Αἰδηψοῦ ὁ τὰς διατρίβας ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ποιούμενος πανιερ. μητροπολίτης πρὸ ἡν Σωζαχθοπόλεως κ. Κωνσταντῖνος.—Ἐπανελθὼν ἐκ Σάμου, ὅπου διὰ λόγους υγείας διέμενεν, ἀνεχώρησε εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Κύριλλος.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί.—Τῇ πρελθούσῃ κυριακῇ μνήμη τῶν ἁγίων Μ' μαρτύρων, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος τῷ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Μογλενῶν καὶ Μολεσχῶν κ. Σμαρτζῶ—τῇ τρίτῃ τηλεγραφικῶς τῷ ἐπίτῃ ἐορτάζοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Ἀγκύρας καὶ Κοτυαίου κ. Σωφρονίῳ καὶ δι' ἐπιστολῆς τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Προικονήσου κ. Σωφρονίῳ, μὴ ὑπαρχούσης τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας—ἠῤῥατο δὲ τὰ δέοντα τῷ ὁσιωτάτῳ πατριαρχικῷ ἐφημερίῳ καὶ σκευοφύλακι τοῦ πατριαρχ. νκοῦ κ. Σωφρονίῳ Τσολάκῃ.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.—Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὰ φύλλα 21—22 τῆς μουσικῆς ἐφημερίδος «Φόρμιγος» περιέχοντα τὴν πρέπουσαν ὕμν. Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὀρίζεται φράγκα 6, ἡ πρὶς κτήσις δ' αὐτῆς ἐπιβάλλεται εἰς πάντας τοὺς

ἱεροψάλτας τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μαθηθῶσι πῶς ἀντιλαμβάνονται καὶ διὰ τίνος τρόπου ἐξετάζουσι τὰ πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς «Φόρμιγγος» συναφῆ ζητήματα οἱ περὶ τὸν φιλόπονον αὐτῆς ἐκδότην. Τὸ φύλλον τοῦτο ἐπεχείρησεν ἀπὸ τινος συλλογῆς δημοδῶν μελωδῶν, εὐχῆς δ' ἔργον νὰ ἐπιδιώξῃ πρῶτιστά πάντων τοῦτο, φεῦγον τὰς σφοδρὰς καὶ βιαιὰς ἐν ταῖς συζητήσεσιν ἐπιθέσεις ἐναντίον προσώπων, καὶ γνώσεις καὶ πεῖραν πολλὴν κερτημένων καὶ ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν μουσικῆς ἔχόντων ὅσον καὶ οἱ ἐκδότης τῆς «Φόρμιγγος».

ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ ΑΔΕΛΦΙΚΗΣ πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας πάσχοντας καὶ πρὸς τοὺς εἰς τὴν Μ. Ἑκκλησίαν ἀφωσιωμένους ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν δύο κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα τὸν δίκαιον ἀπονέμοντες ἔπαινον τοῖς ἔργοις τε καὶ λόγοις τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐνότητα λαμπρῶς ἀποδεικνύουσιν. Ἐπιστολὴ τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος **Σαβάννας** τῆς (ἐν βορείᾳ Ἀμερικῇ) Γεωργίας ἀγγέλλει τῇ Ἑκκλησίᾳ ὅτι ἐράνου συγκροτηθέντος πρὸ μικροῦ μεταξὺ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοπατρίδων μελῶν αὐτῆς, μετὰ τὴν κατάλληλον ἀγόρευσιν τοῦ αἰδεσίου προΐσταμένου αὐτῶν κ. Θωμᾶ Παπαγεωργίου, συνήχθησαν ἀγγλικάι λίραι 22 καὶ σελίνια 10 — Ἐξ ἐπιστολῆς δὲ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως καὶ Δελδίνου κ. Λουκᾶ ἐγνώσθη ὅτι καὶ μνημόσυνα ἐν πλείστοις χωρίοις τῆς ἐπαρχίας **Δρυϊνουπόλεως** ἐτελέσθησαν, ἐντολῇ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως, τῶν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου τελειωθέντων ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ 3104 γρόσια συνήχθησαν, ἀποσταλέντα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα. Τὰ χρήματα ταῦτα ἠθροίσθησαν εἰς τὰς κοινότητας **Δελδίνου** (1250) — **Δρυϊνῶν Χειμάρρας** (954) — **Χειμάρρας** (600) καὶ **Πολιτσάνης** 300 γρόσια.

Ἐὰν ἐπαίνων ἄξιοι πολλῶν κρίνονται οἱ τὸ πρὸς τὸν πλησίον καθῆκον ἐν γένει ἐπιτελοῦντες, πολλῶν πλείονων ἄξιοι καθίστανται οἱ αὐθορμήτως εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ προβαίνοντες, δικαιούμενοι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν παρ' Ἡσιόδῳ ἐπαινουμένων. Ἡ Ἑκκλησία ἐπίσης εὐλογεῖ πάντας τοὺς ἐκ περισεύματος ἢ ἐξ ὑστερήματος παρέχοντας.

BIBΛΙΟΛΟΓΙΑ

Zur rechtlichen Stellung der hellenischen Kirche. (Ein Beitrag zur Kenntnis ihrer Verfassung und ihres Verhältnisses zum Staat, von Privatdozent Dr. Petrakakos in Athen [Abdruck aus der Festschrift für Emil Friedberg s. 269—286. 1908. Leipzig].

Κληθεὶς μετέσχε τῆς συντάξεως τόμου πανηγυρικοῦ ἐκδοθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ διασώμου καθηγητοῦ τοῦ ἐκκλησιαστ. δικαίου ἐν Λειψίᾳ κ. Emil Friedberg καὶ ὁ ἐκ προηγουμένων αὐτοῦ περὶ τὸ αὐτὸ δίκαιον ἐργασίων γνωστὸς τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ ὑφηγητὴς ἐν τῷ ἐθν. πανεπιστημίῳ κ. Δ. Πετρακάκος. Ἡ διατριβὴ αὐτοῦ, γερμανιστὶ γεγραμμένη, ἀπτεται τοῦ πολιτεύματος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἑκκλησίας καὶ καθορίζει τὴν σχέσιν αὐτῆς πρὸς τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνες. Ἐντεῦθεν καὶ συνοπτικὴ τοῦ περιεχομένου ἑκθεσις δὲν ἐξέρχεται, νομίζω, τῶν ὁρίων τῆς «Ἑκκλ. Ἀληθείας».

Ὁ συγγραφεὺς ἀρχεῖται, ὡς ἐν εἰσαγωγῇ, διὰ βραχείας ὑπομνήσεως τῶν σχέσεων αἰτίνας ὑφίσταντο μετὰ τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Μ. Ἑκκλησίας βραχὺ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ πρώτου Κραταστικοῦ Νόμου καὶ κατακρίνει ἐκ προσιμίων καὶ ὀριμῶς τὴν διχωγὴν τῆς Ἀντιβασιλείας αἷτις παριδοῦσα τοὺς κανόνες, τὸ καθεστῶς καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας ἐπρόκισε τὴν χώραν δι' ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας, ἡ ὁποία δύναται νὰ κληθῇ συγκέντρωσις καὶ νομιμοποιήσις ὅλων τῶν ἐπεμβάσεων τῆς βυζαντινῆς ἐξουσίας εἰς τὰ τῆς Ἑκκλησίας, ἄλλαις λέξεσι κατήργησε τὰ θέσμια αὐτῆς, ἅτινα ἐσεβάσθη καὶ ἐνίσχυεν ἡ ξένη κατὰκτησις. Τὴν ἀπόδειξιν τῆς θέσεως ταύτης παρέχει ἐν τοῖς δυοῖν τμήμασι τῆς διατριβῆς αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς ὡς ἑξῆς.

Α'.

Διαλαζών δι' ὀλίγων περὶ τῆς συγκλήσεως ἐν Νεαπολίῳ ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλείας (τῇ 15 ἰουλίου 1833) τῶν ἐν τῷ κράτει διατριβόντων μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων λόγῳ μὲν ὅπως ἐπερωτηθῶσι περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δέον νὰ διοικῆται ἐφεξῆς ἡ Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἔργῳ δὲ ὅπως ἀσυζητητὶ ὑπογράφωσι τὸ ὑπ' αὐτῆς ἐκπονηθὲν σχέδιον, (ὅπερ καὶ γινόμενον δεκτὸν μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐδημοσιεύθη ἐν 24 ἄρθροις διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος), ἄνευ ἐρωτήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀνγκαι-

νώσεως τῶν γενομένων, χωρεῖ εἰς τὴν κρίσιν τῆς κανονικότητος τῆς συνελεύσεως καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ρηθέντων ἄρθρων. Καὶ δὴ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ 34 ἀποστολικοῦ κανόνος καὶ τοῦ 15 τῆς πρωτοδευτέρως καταγγέλλει τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ τοῦτο ὡς ἀποπτωσιν εἰς τὸ σχίσμα, ὅπερ μόνῃ ἡ σύνοσις τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐξεντιλησάσης ἔπασεν αὐτῆς τὴν οἰκονομίαν ἀνεχάτισε, διότι οἱ συνελθόντες οὔτε Σύνοδον κανονικὴν ἀπετέλεσαν, οὔτε δικαίωμα εἶχον νὰ συνελθῶσιν ἄνευ ἀδείας τῆς νομίμου αὐτῶν κεφαλῆς, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Ἐξετάζων δ' εἶτα τὰ ἄρθρα τοῦ πρώτου Καταστατικοῦ Νόμου δεικνύει 1) ὅτι τὸ α' αὐτοῦ ἄρθρον, ὅπερ ἀναγνωρίζει ὡς ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας τὸν βασιλέα εἰσαχθὲν κατὰ μίμησιν τῶν ἐν Ρωσσίᾳ ἀπὸ Πέτρου τοῦ Μεγάλου κρατησάντων, δὲν συνάδει πρὸς τὴν σχέσιν τῶν ὀρθοδόξων βυζαντινῶν αὐτοκρατορῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, οὔτινες ὠνόμαζον ἐαυτοὺς ἀεπισκόπους τῶν ἐκτὸς καὶ ἀδελφένσορος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ πρὸς τὴν αὐθαίρεσιν αἰρετικῶν βασιλέων, οἷος ὁ ἄρειανός Κωνσταντίνος. 2) τὰ ἄρθρα β'—ζ' ὀρίζοντα τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ ἐν Ρωσσίᾳ καὶ περὶ τούτου κρατήσαντα διὰ Συνόδου διαρκούς, ἐν ᾗ ὁ πρεσβυτέρων βασιλικός ἐπίτροπος, καίπερ μὴ κεκτημένος ψῆφον, δύναται ἀρνούμενος τὴν ἰδίαν ὑπογραφήν νὰ καταστήσῃ ἄκυρον πᾶσαν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου, ἀντιφάσκουσι πρὸς τοὺς ἰοῦς κανόνας, οὔτινες γινώσκουσι μόνον περιοδικῶς συνερχομένους Συνόδους, καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἱερῶν Συνόδων, ἐν αἷς οἱ παρακαθήμενοι ἄρχοντες οὐδεμίαν ἀσκουσι πείσιν ἐπὶ τῶν συνελθόντων ἐπισκόπων οὐδ' ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησι-κυρίας, ὅπερ παρέχεται τῷ νῦν βασιλικῷ ἐπιτρόπῳ. 3) τὰ ἄρθρα η'—ιη' διακρίνοντάς τας ἀκραφνῶς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις τῶν μικτῶν ἁπόπως καταλέγουσιν ἐν τυχταῖς καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπισκόπων καὶ τὴν χειροτονίαν τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν διακόνων· θεσπίζοντα δὲ ἀνεξαρτησίαν ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἐν ταῖς πρώταις αἵρουσιν αὐτὴν καὶ αὐθὺς διὰ τῶν διατάξεων, ὅτι οὐδεμία ἀπόφασις τῆς Συνόδου δημοσιεύεται καὶ ἐκτελεῖται πρὶν ἢ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ὅτι ἡ πολιτεία κέκτηται τὸ δικαίωμα νὰ παρακωλύσῃ πᾶν ὅ,τι ἡθελε κρίνῃ ἐπιβλαβὲς τῷ λαῷ. 4) διὰ τοῦ ιθ' ἄρθρου ἀπαγορεύεται ἡ ἄμεσος τῶν ἐπισκόπων ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἀνωτάτην αὐτῶν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ ἐπιβάλλεται ἡ διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν, τὸ δὲ κα' παρέχον παντὶ τὸ δικαίωμα τῆς μηνύσεως πρὸς τὸν βασιλέα πάσης περιβάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας δὲν θεσπί-

ζει μὲν ἀλλότρια τοῦ κανονικοῦ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δικαίου, ὀρίζον ὅμως τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως πρὸ τῆς ἀποφάσεως νέας Συνόδου μεταβάλλει τὴν Ἐκκλησίαν εἰς Collegium ecclesiasticum καὶ ὑποτάσσει αὐτὴν ὑπὸ τὴν πολιτείαν. Ἀντιπαράβαλλον δ' ἐρεῖξεν τὴν ἐν Ἑλλάδι Σύνοδον πρὸς τὸ δῆθεν πρότυπον αὐτῆς, τὴν Ρωσικὴν ὁ συγγραφεὺς ὑποδεικνύει πλὴν ἄλλων τὰς ἐξῆς τρεῖς διαφορὰς.

(ἔπεται τὸ τέλος)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ὁ Σταῦρος Παντελῆ Ἑλμαλιώτου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανός, τέως κάτοικος Κίου, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον τετάρτην καὶ ὥραν 4 τουρκιστὶ τῆς πρωίας μετὰ παρέλευσιν τριάνοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν Κίῳ πνευμ. δικαστηρίου τῆς Ἱ. μητροπόλεως Νικαίας ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Μελομένης, τὸ γένος Καραθανάση, χριστιανῆς ὀρθοδόξου, κατοίκου Κίου καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης ἐπὶ διατροφῇ. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διατροφῆς δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ. Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιεύσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

ὁ πρόεδρος

† Ὁ Νικαίας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

ὁ γραμματεὺς

Γ. Ι. Καπλανίδης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΕΡΟΥ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης Χρυσῆς Καραγιάχου

Ἀποφάνεται πρὸς μὴν,

Δέχεται τὰς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 146 καὶ ἡμερομ. 24 Σεπτεμβρίου 1907 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 163 καὶ ἡμερομ. 31 δεκεμβρίου 1907 αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος Μικῆ Γεωργίου Ψαρῆ, κατὰ τῆς Χρυσῆς Μ. Ψαρῆ, τὸ γένος Καραγιάχου ὡς βασίμους καὶ ἀποδεδειγμένας.

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ἐναγομένης.

Διτάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ ἐπιτίθεσθαι τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων ἀνόντα εἰς πέντε (5) μετρήτεια, προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύοντος.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέθη.

Ἐν Λέρῳ, τῇ 14 ἰανουαρίου 1908.

Ὁ πρεσβυτέρων

Ἀρχιερ. ἐπίτροπος Οἰκονόμος Γαβριὴλ Καδτῆς

ὁ γραμματεὺς

Ἰωάννης Ἀμπελῆς

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ.Π. 726930